

- 1 Sam. 18:1-4** JONATHAN BEVRIEND MET DAVID. Nadat koning Saul zijn gesprek met David had beëindigd, ontmoette David Jonathan, de zoon van de koning, en het klikte meteen tussen deze twee. Op dat moment ontstond een hechte vriendschap tussen Jonathan en David. Jonathan bezegelde die vriendschap door David zijn mantel, harnas, zwaard, boog en gordel te geven. Koning Saul haalde David weer bij zich en liet hem niet meer naar huis gaan.
- 1 Sam. 18:5** DAVIDS TOENEMENDE INVLOED. David was Sauls speciale gezant en voerde alle opdrachten van de koning steeds succesvol uit. Daarom maakte Saul hem bevelhebber over zijn troepen en David werd een geliefd man bij het leger en het hele volk.
- 1 Sam. 18:6-11** SAUL WORDT JALOERS. Maar er was iets onaangenaams gebeurd toen het triomferende leger van Israël terugkeerde, nadat David Goliath had verslagen. Vrouwen uit alle steden stonden langs de kant van de weg om koning Saul toe te juichen. Zij zongen en dansten van blijdschap op de muziek van trommels, tamboerijnen en cymbalen. Zij zongen echter dit lied:

"Saul heeft zijn duizenden verslagen
en David zijn tienduizenden!"

Dat was natuurlijk iets waar Saul woedend om werd. "Wat zullen we nu krijgen", zei hij bij zichzelf, "ze rekenen David tienduizenden toe en mij slechts duizenden. Als dat zo doorgaat, maken ze hem nog eens koning!" Vanaf die tijd keek Saul met wantrouwende blikken naar David. De volgende dag overviel de boze geest van God Saul opnieuw en hij ging als een razende tekeer. David probeerde hem net als voorheen te kalmeren met zijn harpspel. Maar Saul, die een speer in zijn hand had, wierp deze plotseling naar David met de bedoeling hem aan de muur te spietsen. David kon de speer tot twee keer toe nog net ontwijken en maakte dat hij wegkwam.

- 1 Sam. 18:12-16** DAVID EEN GOED AANVOERDER. Saul was bang voor David en jaloers omdat de HERE hem had verlaten en nu met David was. Tenslotte verbood Saul hem in zijn omgeving te komen. David kreeg de leiding over een kleine troepenmacht en moest vooraan in het leger optrekken. Hij bleef succesvol in alles wat hij deed, omdat de HERE hem hielp. Toen koning Saul dit doorkreeg, werd hij nog banger voor hem; maar heel Israël en Juda droegen David op handen, omdat hij al zijn werk voortreffelijk deed.

- 1 Sam. 18:17-27** HUWELIJK MET SAULS DOCHTER. Op een dag zei Saul tegen David: "Ik ben van plan je mijn oudste dochter Merab tot vrouw te geven. Maar eerst moet je bewijzen dat je een moedige schoonzoon bent door de oorlogen van de HERE te voeren." Saul dacht bij zichzelf: "Ik zal hem op de Filistijnen afsturen, dan kunnen die hem doden in plaats van dat ik het doe."
"Wie ben ik dat ik de schoonzoon van de koning mag worden", riep David verbaasd uit. "Ik ben maar van eenvoudige afkomst!" Maar toen de bruiloft aanbrak, huwelijkte Saul Merab onverwacht uit aan Adriël, een man uit Meholath.
Ondertussen was echter Sauls dochter Michal verliefd geworden op David en Saul was blij toen hij dat hoorde. "Dit is alsnog een mogelijkheid hem door de Filistijnen te laten doden", dacht hij tevreden. Maar tegen David zei hij: "Je kunt toch nog mijn schoonzoon worden, want ik zal je mijn jongste dochter geven."
Saul gaf zijn dienaren opdracht David in vertrouwen te laten weten dat de koning echt op hem gesteld was en dat zij hem allen graag mochten en verwachtten dat hij het voorstel van de koning zou accepteren om zijn schoonzoon te worden.
De opdracht werd uitgevoerd. Maar David zei: "Hoe kan een arme en onbeduidende man als ik een bruidsschat bijeenkrijgen, die groot genoeg is om schoonzoon van de koning te kunnen worden?"
Toen Sauls mannen dit aan hem doorgaven, beval hij hun: "Vertel David dat de bruidsschat die hij wil geven, moet bestaan uit honderd dode Filistijnen! Wraak op mijn vijanden is alles wat ik wil", zei Saul, maar hij hoopte intussen dat David in het gevecht zou worden gedood.
Toen David dit hoorde, nam hij dat voorstel met beide handen aan. En voordat de tijdslimiet was verstreken, trokken hij en zijn mannen erop uit en doodden tweehonderd Filistijnen. David zelf bood de voorhuiden van de doden aan de koning aan. Daarop schonk Saul zijn dochter Michal aan David en werd deze zijn schoonzoon.

**1 Sam.
18:28-30**

SAULS HOUDING VERHARDT. Toen Saul zich realiseerde hoe de HERE David hielp en hoeveel zijn dochter Michal van hem hield, werd hij nog banger voor hem. Deze angst groeide uit tot een levenslange vijandschap.

Telkens als het Filistijnse leger aanviel, behaalde David meer successen dan alle andere officieren van Saul bij elkaar. Zijn naam werd een begrip in het hele land.

1 Sam. 19:1-7

JONATHAN BEMIDDELT. Saul begon er daarom bij zijn dienaren en bij zijn zoon Jonathan op aan te dringen dat zij David moesten vermoorden. Maar Jonathan, die een boezemvriend van David was geworden, vertelde hem wat zijn vader van plan was. "Morgenochtend", waarschuwde hij hem, "moet je ergens een schuilplaats zien te vinden. Ik zal mijn vader vragen met mij mee naar buiten te gaan en hem het een en ander over jou vragen; daarna zal ik jou vertellen wat ik te weten ben gekomen."

Toen Jonathan en zijn vader de volgende morgen samen een wandeling maakten, nam de zoon het voor David op en smeekte zijn vader David niet slecht te behandelen. "Hij heeft u nooit enig kwaad gedaan", pleitte Jonathan. "Alles wat hij deed, kwam u altijd ten goede. Bent u soms vergeten hoe hij zijn leven riskeerde door Goliath te doden en hoe de HERE Israël daarna de overwinning gaf? Ik weet zeker dat u toen blij was. Waarom zou u dan zonder reden een onschuldige man vermoorden?"

Tenslotte gaf Saul zijn ongelijk toe en zwoer: "Zo waar de HERE leeft, ik zal hem in leven laten." Daarna riep Jonathan David bij zich en vertelde hem wat was besproken. Hij nam David mee naar Saul en alles werd weer net als vroeger.

1 Sam. 19:8-10

SAUL OPNIEUW JALOERS. Korte tijd later brak opnieuw oorlog uit. David voerde zijn troepen aan tegen de Filistijnen en behaalde een grote overwinning. Hun hele leger sloeg voor hem op de vlucht.

Maar op een dag zat Saul thuis met zijn speer in de hand toen opeens weer de boze geest van God over hem kwam. David was al gekomen om op de harp te spelen, maar plotseling gooide Saul met dezelfde bedoeling als tevoren de speer in Davids richting. David dook echter weg en vluchtte de nacht in. De speer bleef trillend in de muur steken.

**1 Sam.
19:11-18
Najoth**

ECHTGENOTE HELPT BIJ ONTSNAPPING. Saul stuurde soldaten om Davids huis te bewaken en hem te doden als hij 's morgens naar buiten zou komen. "Als je vannacht niet vlucht", waarschuwde Michal hem, "zul je morgenochtend dood zijn." Zij hielp hem door een raam ontluchten. Daarna pakte zij een beeld, legde dat in zijn bed, trok er dekens overheen en legde het hoofd op een kussen van geitehaar.

Toen de mannen kwamen om David gevangen te nemen, vertelde zij hun dat hij ziek was en niet uit bed mocht.

Saul beval hem dan maar met bed en al bij hem te brengen, zodat hij hem kon doden. Maar toen zij terugkwamen om hem op te halen, kwamen zij er achter dat in het bed een beeld lag!

"Waarom heb je mij bedrogen en liet je mijn vijand ontsnappen?" wilde de woedende Saul van zijn dochter weten.

"Ik moest wel", antwoordde Michal. "Hij dreigde mij te doden als ik hem niet zou helpen."

Zo wist David te ontluchten. Hij ging naar Rama om Samuël op te zoeken en vertelde hem wat Saul had gedaan. Samuël nam David toen mee naar Najoth waar zij enige tijd bleven.

Psa. 59

David bidt om Gods kracht.

Een waardevol lied van David voor de koordirigent. Te zingen op de wijs van: 'Vernietig niet.' Hij schreef dit lied nadat Saul zijn huis had omsingeld met de bedoeling hem te doden.

O mijn God, bevrijd mij toch van mijn vijanden.
Bescherm mij tegen hen die mij naar het leven staan.
Red mij uit de handen van deze zondaars
en bewaar mij voor deze mannen, die mijn bloed willen zien.

Kijk maar, zij staan mij naar het leven;
zij sturen de sterksten erop uit om mij te vermoorden.
Ik heb toch niet tegen U gezondigd, HERE?
Zonder dat er aanleiding toe is, komen zij op mij af.

Word toch wakker, kijk dan en kom mij te hulp.
HERE, U bent de God van de hemelse legers, de God van mijn volk Israël.
Kom en straf alle ongelovigen.
Schenk Uw genade niet aan verraderlijke zondaars.

Elke avond komen zij terug
en lopen als huilende honden door de stad.
Zij bespotten U en mij;
hun woorden zijn een aanval op wat heilig is.
Zij denken dat niemand dat hoort.
U, HERE, lacht hen uit!
U bespot al die ongelovigen.

U bent al mijn kracht! Ik let alleen op U,
want God is als een burcht voor mij, bij Hem kan ik schuilen.

Mijn God van liefde en trouw zal mij tegemoetkomen.
God, laat mij met blijdschap neerzien
op al die mensen die het mij moeilijk maakten.
Dood hen niet, want dan zou mijn volk hen vergeten.
Maar laat hen door Uw ingrijpen doelloos ronddwalen.
Laat hen maar vallen, o Here, achter U kunnen wij wegschuilen.
Alles wat zij zeggen, is zonde.
Zij denken dat zij onaantastbaar zijn.
Neem hen gevangen om die hoogmoed,
maar ook om de vloeken en leugens die zij uitspreken.
Vernietig hen in Uw toorn;
dood hen zodat wij hen nooit meer zullen zien
en zij er niet meer zijn.
Dan zullen zij beseffen dat God regeert in Israël
en ook in de rest van de wereld.

Elke avond komen zij terug
en lopen als huilende honden door de stad.
Zij zwerven rond om eten te vinden
en als zij niet genoeg vinden, worden zij agressief.
Maar ik wil Uw kracht bezingen.
Reeds 's morgens vroeg jubel ik het uit over Uw goedheid en trouw.
Want U bent voor mij als een burcht;
een wijkplaats voor als het mij te moeilijk wordt.

Mijn God, U bent mijn sterkte, voor U wil ik lofliederen zingen.
God is voor mij een veilige burcht; Hij betoont mij Zijn goedheid en trouw.

**1 Sam.
19:19-24**

PROFETEREN VOORKOMT KWAAD. Toen aan Saul werd gerapporteerd dat David in Najoth was, stuurde hij soldaten om hem te arresteren. Maar toen zij daar aankwamen en zagen hoe Samuël en enige andere profeten profeteerden, kwam de Geest van God over hen en begonnen ook zij te profeteren. Toen Saul dat hoorde, stuurde hij opnieuw soldaten maar ook die begonnen te profeteren! Datzelfde overkwam een derde groep soldaten! Daarop ging Saul zelf naar Rama, waar hij bij de bron in Sechu kwam. "Waar zijn Samuël en David?" wilde hij weten. Iemand vertelde hem dat die in Najoth waren. Maar onderweg naar Najoth kwam de Geest van God over Saul en ook hij begon te profeteren! Hij deed zijn kleren uit en lag een dag en een nacht naakt op de grond, profeterend met Samuëls profeten. De mensen konden hun ogen nauwelijks geloven! "Wat!" riepen zij. "Is Saul ook een profeet geworden?"

1 Sam. 20:1-17

VERBOND VAN DAVID EN JONATHAN. David vluchtte hierna weg uit Najoth in Rama en ontmoette Jonathan. "Wat heb ik misdaan?" riep hij uit. "Waarom is je vader zo vastbesloten mij te doden?"

"Dat is niet waar!" protesteerde Jonathan. "Ik weet zeker dat hij dat niet van plan is, anders zou hij het mij wel hebben verteld. Alles wat hij van plan is, overlegt hij met mij en als hij ook maar iets voor mij verborgen hield, zou ik dat merken. Het kan gewoon niet."

"Natuurlijk weet jij er niets vanaf!" zei David opgewonden. "Je vader weet heel goed dat wij vrienden zijn en daarom heeft hij bij zichzelf gezegd: 'Ik zal Jonathan maar niets vertellen, het zou hem alleen maar verdriet doen'. Maar in werkelijkheid hangt mijn leven aan een zijden draad! Ik zweer het bij de HERE en bij jouw eigen ziel!"

"Wat kan ik voor je doen", vroeg Jonathan.

David antwoordde: "Morgen begint het feest van de nieuwe maan. Tot nu toe was ik altijd bij je vader wanneer dit feest werd gevierd, maar morgen zal ik me verbergen in het veld en daar blijven tot de avond van de derde dag. Als je vader vraagt waar ik ben, zeg hem dan dat ik je heb gevraagd een jaarlijks familiefeest in Bethlehem te mogen bijwonen. Als hij daar positief op reageert, weet ik dat alles in orde is. Maar als hij kwaad wordt, weet ik dat hij nog steeds van plan is mij te doden. Doe dit voor mij als een gezworen broeder in de HERE. Dood mij anders zelf als ik tegen je vader heb gezondigd. Maar verraad mij niet aan hem!"

"Natuurlijk niet", reageerde Jonathan verontwaardigd. "Ik zou het je toch wel vertellen als ik zeker wist dat mijn vader van plan was je te doden?"

Daarop vroeg David: "Hoe kom ik te weten wat je vader met mij van plan is?"

"Kom met me mee het veld in", antwoordde Jonathan. En samen gingen zij op weg.

Toen zei Jonathan tegen David: "Ik beloof bij de HERE, de God van Israël, dat ik morgen om deze tijd of op zijn laatst overmorgen met mijn vader over jou zal spreken. Ik zal je meteen laten weten hoe hij over je denkt. Als hij boos is en wil dat je wordt gedood, mag de HERE mij doden als ik het jou niet vertel, zodat jij kunt vluchten om je leven te redden. Moge de HERE met je zijn zoals Hij eerst met mijn vader was. En onthoud dat je de liefde en de vriendschap van de HERE niet alleen aan mij betoont tijdens mijn leven, maar ook aan mijn kinderen, nadat de HERE al je vijanden heeft vernietigd."

Zo sloot Jonathan een verbond met de familie van David en David zwoer daarop met een eed tegen zichzelf en zijn nakomelingen, als hij zijn beloften niet zou nakomen. Maar Jonathan liet David opnieuw zweren en nu bij zijn liefde voor hem, want hij hield evenveel van hem als van zichzelf.

**1 Sam.
20:18-23**

EEN PLAN VOOR EEN WAARSCHUWING. Toen zei Jonathan: "Morgen is het nieuwe maan en ze zullen je missen als je plaats aan tafel leeg blijft. Nadat je je drie dagen hebt verstopt, ga je naar de schuilplaats waar je al eerder was, bij de steen Haëzel. Ik zal daar naar toe komen en drie pijlen naar de steen schieten, alsof ik op een schijf aan het schieten ben. Dan zal ik een jongen de pijlen weer laten ophalen. Als je mij tegen hem hoort zeggen: 'Ze liggen aan deze kant', dan bedoel ik dat alles in orde is en dat geen moeilijkheden zijn te verwachten. Kom dan gerust tevoorschijn. Maar als ik tegen hem zeg: 'Doorlopen, ze liggen nog verder weg', dan wil dat zeggen dat je onmiddellijk moet vluchten. En moge de HERE ervoor zorgen dat wij onze beloften aan elkaar houden, want Hij is er getuige van geweest."

**1 Sam.
20:24-34**

SAUL ONTHULT BEDOELINGEN. David verborg zich toen in het veld. Bij het begin van het feest van de nieuwe maan zat de koning tijdens de maaltijd op zijn gewone plaats tegen de muur. Jonathan stond op toen Abner binnenkwam en naast Saul ging zitten. Davids plaats bleef echter leeg. Saul zei er die dag niets van, omdat hij dacht dat David niet de verplichte reinheid in acht had genomen. Wat moest er anders zijn? Maar toen zijn plaats de volgende dag weer leeg bleef, vroeg Saul Jonathan: "Waarom is David vandaag niet bij de maaltijd gekomen?"

"Hij vroeg mij of hij naar Bethlehem mocht om een familiefeest bij te wonen", antwoordde Jonathan. "Zijn broer wilde graag dat hij erbij was en daarom heb ik hem toestemming gegeven."

Saul barstte bijna van woede. "Ellendeling!" schreeuwde hij hem toe. "Denk je dat ik niet weet dat jij die zoon van Isaï in jouw plaats koning wilt laten worden tot schande van jezelf en je moeder? Zolang die knaap leeft, zul jij nooit koning worden. Vooruit, ga hem halen, dan vermoord ik hem!"

"Maar wat heeft hij dan gedaan?" vroeg Jonathan gespannen. "Waarom wilt u hem vermoorden?" Toen gooide Saul zijn speer naar Jonathan met de bedoeling hem te doden; Jonathan begreep nu dat het Saul ernst was toen hij zei dat David moest sterven.

Buiten zichzelf van woede verliet Jonathan de tafel. Hij weigerde die hele dag te eten, want hij was diep gegriefd door zijn vaders schandelijke gedrag tegenover David.

**1 Sam.
20:35-42**

DAVID EN JONATHAN GAAN UIT ELKAAR. De volgende morgen ging Jonathan, zoals afgesproken, het veld in en nam een kleine jongen mee om zijn pijlen te verzamelen. "Begin maar vast te

lopen", zei hij tegen de jongen, "dan kun je meteen de pijlen pakken wanneer ik ze heb afgeschoten." De jongen rende weg en Jonathan schoot een pijl over hem heen. Toen de jongen vlakbij de pijl was, riep Jonathan hem toe: "De pijl ligt nog verder van je af. Vooruit, rennen! Sta daar niet te kijken." De jongen vond de pijl en rende terug naar zijn meester. Hij begreep natuurlijk niet wat Jonathan bedoelde; alleen David en Jonathan wisten dat. Toen gaf Jonathan zijn boog en pijlen aan de jongen en gaf hem opdracht de spullen terug te brengen naar de stad. Zodra hij weg was, kwam David uit zijn schuilplaats aan de zuidelijke rand van het veld. Hij liet zich met zijn gezicht op de grond vallen en boog zich driemaal voor Jonathan neer. Het was een treurige ontmoeting. Zij omarmden elkaar en konden hun tranen niet bedwingen. Tenslotte zei Jonathan tegen David: "Vooruit, ga nu maar op weg en laten we de moed niet verliezen, want wij hebben elkaar en onze kinderen in Gods handen gelegd." Daarna gingen zij uit elkaar, Jonathan terug naar de stad en David in de tegenovergestelde richting.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

HET BOEK, Copyright © 1979, 1988, 2007 van Biblica, Inc.®

Gebruikt met toestemming van Biblica, Inc. Alle rechten wereldwijd voorbehouden.